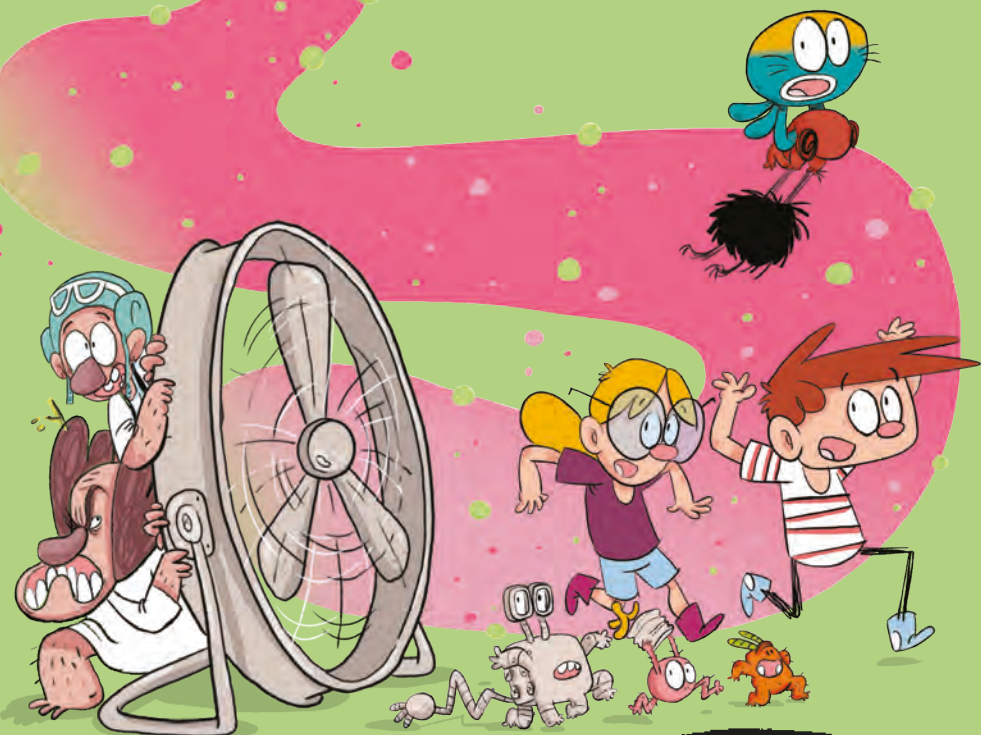

L'AGUS I ELS MONSTRES

VIRUS!

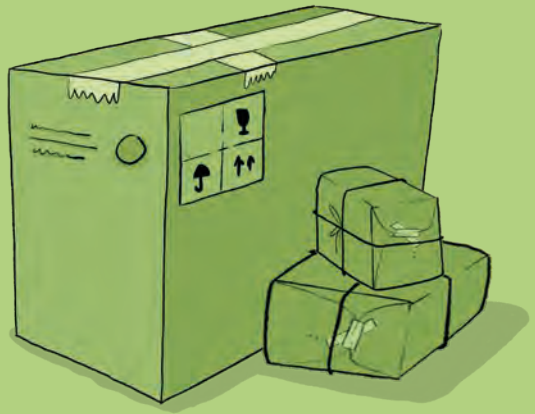

**JAUME COPONS &
LILIANA FORTUNY**

COMBEL

1

GENT FELIÇ

M'agrada veure la gent feliç. I aquell divendres, quan vam anar a la biblioteca a recollir els llibres que l'Emma ens preparava per a cada setmana, em vaig alegrar molt de trobar-la tan contenta. Bé, de fet estava contenta i una mica despistada.

I els nostres llibres
on són?

Ai, no me n'he recordat! És
clar, amb tanta compra!
Agafeu-ne uns quants.
Vosaltres mateixos...

Tant a la Lúdia com a mi ens va semblar molt estrany que l'Emma no hagués pensat a preparar-nos els llibres, però també ens va semblar que tothom té dret a despistar-se una mica. I, per primera vegada, nosaltres mateixos ens vam triar els llibres.

Quan vaig arribar a casa, els meus pares m'esperaven amb un munt de paquets damunt la taula. Eren regals! Em va semblar molt estrany que haguessin comprat aquell munt de coses.

Molt estranyat, me'n vaig anar a casa de la Lídia per explicar-li el que m'havia passat. I va resultar que la Lídia més o menys estava com jo.

M'ha comprat sis vestits,
tres sabates, un ordinador
portàtil i un de sobretaula!
I ell s'ha comprat un cotxe,
però no té carnet!

És que amb les ofertes
que estan fent, qualsevol
diu que no. Oi, maco?

A mi tot allò no em semblava ni mig normal. Especialment perquè el pare sempre deia una cosa que no lligava gens amb el que estava fent ara.

Agus, pensa que vivim en un tipus de societat que ens bombardeja amb la necessitat de comprar, comprar i comprar...

Ens fan veure que per ser feliços necessitem tota mena de coses que en realitat no ens fan cap falta ni ens fan més feliços ni milloren en res les nostres vides.

Em sembla que hauríem de parlar amb els monstres.

Evidentment vam anar a parlar amb els monstres. Ells van trobar que no n'hi havia per a tant i que, possiblement, estàvem en època de rebaixes i la gent aprofitava per comprar coses que els feien gràcia.

No us atabaleu. Potser els feia il·lusió comprar aquestes coses!

No us fan il·lusió les coses que us han comprat a vosaltres?

Home, sí, però...

És que a mi m'han comprat un equip d'esquiar..., i jo no esquiao!!!

Els monstres van aconseguir que no ens preocupéssim. Però, més tard, a l'hora de sopar, va passar una cosa una mica estranya: no em cridava ningú per dir que el sopar era a taula. I que consti que, amb el sopar, a casa som d'una puntualitat extrema.

Quan no vaig poder més de gana, vaig anar al menjador. I just en aquell moment va arribar un repartidor que portava pizzes, hamburgueses, guacamole, aletes de pollastre, menjar xinès, sis xauarnes, cinc falàfels i setze racions de patates fregides!

On volen que els deixi tot això?

Amb les superpinces es pot tancar bosses, estendre la roba o bé es poden deixar posades on li vingui més de gust.

Serà l'enveja dels seus veïns. I si les compra ara, li regalem les minisuperpines. I, recordi, no aprofitar l'oferta és de tanoques!

Les superpines són supernecessàries!

Oh, i tant!

Potser sí que n'estan fent un gra massa!

Quan vaig aconseguir tornar a l'habitació els monstres ja m'esperaven. Havien remenat la bossa dels llibres i ja tenien preparada una lectura: *El Mag d'Oz*, de Lyman Frank Baum.

Un espantaocells que vol un cervell, un lleó que vol ser valent, un home de llauna que vol un cor i una nena perduda en una terra estranya perquè un tornado se l'ha emportat de casa amb el seu gos. Ah, i un mag, és clar...

Una lectura molt ben triada, Agus!

Quan recordo la pel·lícula
protagonitzada per la Judy Garland,
encara m'emociono.

I què me'n dieu,
d'aquella cançó...

Somewhere over the rainbow
bluebirds fly
and the dreams that you dream of
dreams really do come true...

La història del Mag d'Oz, plena de bruixes i personatges estranys, va fer que m'oblidés completament de les absurdes compres del pare i fins i tot del meu equip d'esquí.

The Wizard of Oz is one because,
because, because, because,
because, because, because of the
wonderful things he does.

Així, així...
Amb ritme!

Brex, la veritat és que
les disfresses t'han
quedat precioses.

Ho sē, Agus.
Ho sē!